B Ó G K R Ó L M I Ł O Ś Ć H O N O R O J C Z Y Z N A

W I A R A T R A D Y C J A S Z L A C H E T N O Ś Ć W O L N O Ś Ć

ODEZWA

Króla Polski Leha XI Wojciecha Edwarda I

z okazji 1054
rocznicy
Chrztu Mieszka I
w rycie zachodnio-rzymskim

Dano w Myszkowie, dnia 14 kwietnia A.D.2020

A.D.2020 - ROK ŁOKIETKOWY ZJEDNOCZENIA KORONY KRÓLESTWA POLSKIEGO

„Ojcze, spraw, aby wszyscy stanowili jedno" — Ut unum sint (por. J 17, 21)
„Błogosławieni, Pokój czyniący, albowiem nazwani będą Synami Bożymi"

My, z Bożej łaski i woli Sejmu Walnego Elekcyjnego, obrani na Króla elekta dnia 16 lipca A.D.2016 w Gdańsku-Oliwie, w Święto Matki Bożej Szkaplerznej, Król Polski - Lehii, elekt Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polaków, Lachów, Lechów, Lehitów, Sarmatów, Wenedów; Wielki Książę Litewski, Ruski, Kaszubski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Inflancki, Smoleński, Siewierski, Czernichowski, Śląski, Łużycki, Obodrycki, Wielecki, Lutycki; Książę Lotaryngii i Barrois, Książę Bari i Rosano etc., etc., wszem wobec i każdemu z osobna, komu to należy wiedzieć, niniejszym rozsyłamy Naszą:

KRÓLEWSKĄ ODEZWĘ

wzywając Was, szlachetni Lehici, Lachowie, Wenedowie, Sarmaci, Polahowie – dzisiejsi Polacy - do zastanowienia się – do refleksji - nad Waszym życiem i Waszą osobistą, rodzinną, rodową, narodową przyszłością.
Wzywamy Was abyście narodzili się na nowo – ochrzcili z wody i Ducha!

Zawołaniem tej królewskiej Odezwy są słowa Jezusa Chrystusa:

„Trzeba, abyście narodzili się na nowo!"

KRÓLEWSKA ODEZWA

Dzień rocznicowy chrztu Mieszka I tj. 14 kwietnia, przypada w Roku Pańskim 2020 na wtorek w Oktawie Wielkanocnej. Tym samym w sposób uroczysty upamiętniamy Zmartwychwstanie Pańskie jak i Chrzest św. naszego czcigodnego poprzednika - Mieczysława I - znanego bardziej pod pierwotnym imieniem (być może zdrobnieniem: Mieczko - Mieszko), jako Mieszko I.

W tym miejscu musimy zauważyć rolę Dobrawy, pochodzącej z Czech lub Moraw, która jako chrześcijanka warunkowała swój ślub z Mieszkiem, wyłącznie w rycie chrześcijańskim, co zmuszało narzeczonego do przyjęcia chrztu św.

Mimo, że jeszcze wówczas nie obowiązywała powszechna zasada „cuius regio, eius religio" (czyje królestwo, tego religia) to przyjmuje się, że Chrzest św. Mieszka I był symbolicznym Chrztem Królestwa Polskiego. O ile Mieszka tytułujemy raczej jako Księcia, to już jego i Dobrawy syna – Bolesława Chrobrego, koronowanego na Króla Polski dnia 18 kwietnia 1025 roku, tytułujemy pierwszym chrześcijańskim Królem Polski, ochrzczonym w rycie zachodnio-rzymskim.

Tak, więc za 5 lat obchodzić będziemy Millenium chrześcijańskiego Królestwa Polskiego w ramach 1000 rocznicy koronacji Bolesława Chrobrego.

Abyśmy zrozumieli wagę Chrztu św., jako najważniejszego dla katolików Sakramentu, zapoznajmy się wpierw z zapisem kronikarskim Jana Długosza (Roczniki Długosza) o chrzcie Mieszka I.

Długosz ustalił datę chrztu Polski na rok 965. W tym samym roku miała przybyć – jego zdaniem – z Czech do Polski Dobrawa. Warunkiem małżeństwa było nawrócenie Mieszka (którego Długosz zwał Mieczysławem, gdyż twierdził, że takie imię przyjął książę na chrzcie). W ten sposób Mieszko stał się chrześcijaninem i rozpoczął wprowadzanie nowej wiary w Polsce. Jako miejsce chrztu Długosz wskazał Gniezno.

Rok Pański 965. Za namową mężów katolickich i pobożnych Mieczysław rozkazał usunąć siedem nałożnic, z którymi łączyła go miłość cielesna, aby pieszczoty kobiece nie utrzymywały go w bałwochwalstwie, do którego przywykł; zerwawszy z nimi łączność wysłał swatów do księcia Czech, Bolesława, rodzonego brata i zabójcy św. Wacława, aby prosili dla niego o jego córkę Dąbrówkę na jedyną i prawowitą żonę. Książę Bolesław odpowiedział, że nie odrzuciłby tak znakomitego i niepospolitego zięcia, gdyby ów porzucił pogańskie obyczaje i przyjął zasady świętej wiary katolickiej, inaczej bowiem nigdy, w żaden sposób nie wyda swej córki za księcia pogańskiego, czciciela bogów; tak samo odpowiedziała księżniczka Dąbrówka dostojnikom i posłom Mieczysława, kiedy ją zapytali o zamierzony związek: że nie przystoi jej, chrześcijance, poślubić bałwochwalcę, skoro jednak Mieczysław książę Polski porzuci szpetne bożyszcza i odrodzi się wodą chrztu, nie odmówi pójścia za niego.

Kiedy odpowiedź ta doszła do Polski, książę Polski Mieczysław zebrawszy liczną radę, pytał się, co mu należy czynić, a wobec różnych zdań swoich wielmożów, spodobało mu się rzecz przełożyć na dzień następny. Ale nocy następnej Opatrzność Boska, ulitowawszy się nad utrapieniem długo błądzących Polaków, natchnęła podczas spoczynku księcia Polski Mieczysława i większość jego doradców i poleciła im władczym rozkazem, aby postawionego sobie warunku nie zlekceważyli i ***aby zapewnili odtąd szczęście królestwu przez przyjęcie wiary****. Poruszyło to objawienie o księcia Polski, i dostojników, i zgodnie podjęli uchwałę o przyjęciu religii chrześcijańskiej.*

W Polsce było wielu książąt, dostojników i wielmożów, którzy mocno odradzali przyjęcie wiary chrześcijańskiej, jedni mówili, że wiara chrześcijan jest podejrzana, inni, że jej przepisy

będą za trudne, inni, że nie jest dobrze pogardzić dobrodziejstwem tradycji ojcowskiej i wolne karki zginać pod jarzmo wiary dotąd nieznanej. Te jednak i inne liczne sprzeciwy łatwo rozwikłała Opatrzność Boska, która darzy zbawieniem królów, ulitowawszy się nad udręką długo błądzących Polaków, natchnęła ich zgodą i czcią dla chrześcijańskiej religii, aby nie stali się przedmiotem pogardy Czechów i innych ludów, gdyby ją odrzucili.

Dziewicę Dąbrówkę odprowadziło wraz ze swatami księcia Mieczysława wielu możnych i rycerzy czeskich wielkim kosztem i z wielką okazałością; wiozła ze sobą posag i wyprawę rzadkie i niepospolite, aby były równe i godne zarówno teścia, jak zięcia; wyszli naprzeciw niej książę Mieszko ze swoimi baronami i dostojnikami polskimi, jako też wszystkie stany i wjazd jej przyjęto wspaniale i z dostojną czcią; dla uczczenia jej przybyły do Gniezna z rozkazu księcia najznakomitsze matrony i dziewice polskie, przystrojone w klejnoty, złoto, srebro i inne ozdoby.

Po niewielu dniach książę Mieczysław, pouczony dostatecznie o artykułach prawowitej wiary i jej obrządku przez mężów pobożnych i wiodących pustelnicze życie w jego kraju, których specjalnie przyzywał, wyrzekł się ciemności dawnego błędu, przyjął wraz z najznakomitszym rycerzami i baronami, i najprzedniejszymi przedstawicielami miast Polski zasady najzbawienniejszej, prawowitej religii katolickiej, uświęcił początki swojego nawrócenia z ciemności zabobonu na światło wiary w wodzie chrztu, przyjął w Gnieźnie chrzest święty i złożywszy w falach odnowienia dawne grzechy, odrodził się w nowej niewinności duszy i dziecięctwie żywota, zmywając w chrzcielnicy ślady zarówno uczynków, jak bożyszcz, powołany z ciemności zamierzchłej ślepoty bałwochwalstwa do poznania i czystości prawowitej wiary i religii, światłem tejże wiary roznieciwszy światło przyrodzonego rozsądku, którego mu Najwyższy udzielił; oświecony za łaską św. Ducha, odrodził się z wody i z ducha i zarzuciwszy dawne imię Mieszko, jako barbarzyńskie, przezwał się Mieczysławem. Także rodzona jego siostra otrzymała święty znak wiary, została katoliczką i nadano jej imię Adelajda.

Książę Mieczysław, przyjąwszy sakrament chrztu, tego samego dnia dostąpił innego sakramentu według obrządku katolickiego – poślubił dziewicę Dąbrówkę i najszczęśliwiej przez

kilka dni obchodził z nią zaślubiny w Gnieźnie, zaprosiwszy sąsiednich książąt. Każdy zaproszony biesiadnik przyjmowany był bogato i wyszukanie; urządzono wiele zabaw i widowisk na cześć księcia, celem uświetnienia odbywających się uroczystości. Gdy je ukończono, sąsiedni książęta oraz baronowie i dostojnicy czescy, uczczeni przez Mieszka kosztownymi podarkami, kiedy powrócili w ojczyste strony, szeroko powszechnie rozpowiadali o hojności księcia Mieczysława, o jego łaskawości i bogactwie. Od tej pory cały kraj polski wszedł w służbę świętej wiary katolickiej i ***dzięki najgorliwszym staraniom księcia Mieczysława i jego żony Dąbrówki Polacy oświeceni zostali za łaską Bożą światłem wiary****, wtedy, kiedy zasiadał na katedrze Piotrowej Leon VIII narodowości rzymskiej, który w tym samym roku odszedł od spraw ziemskich i nastąpił po nim jako wikariusz Chrystusa zgodnie wybrany Stefan VII, narodowości niemieckiej; według innych Jan XIII, pochodzący z Narni, niektórzy piszą XII.*

Źródło: Wikipedia: https://pl.wikipedia.org/wiki/Chrzest_Polski

Jak widać z powyższego zapisu, Jan Długosz – kanonik krakowski - identyfikował to wydarzenie religijne z pomyślnością Narodu Polskiego, rozumianą, jako powszechne *„oświecenie łaską Bożą światła wiary”* .
Dla Jana Długosza – kanonika krakowskiego, chrzest władcy to coś więcej niż obrzęd religijny; to wyjście z ciemności władcy i Jego poddanych.

Przytoczmy w tym miejscu Ewangelię św. Jana do odczytania 20 kwietnia A.D.2020
Jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego.

✠ Słowa Ewangelii według Świętego Jana J 3, 1-8

Był wśród faryzeuszów pewien człowiek, imieniem Nikodem, dostojnik żydowski. Ten przyszedł do Jezusa nocą i powiedział Mu: «*Rabbi, wiemy, że od Boga przyszedłeś jako nauczyciel. Nikt bowiem nie*

mógłby czynić takich znaków, jakie Ty czynisz, gdyby Bóg nie był z nim».

W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «*Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwa Bożego*».

Nikodem powiedział do Niego: «*Jakżeż może się człowiek narodzić, będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się?*»

Jezus odpowiedział: «*Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić. Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha*».

Oto słowo Pańskie.

Od Roku Pańskiego 2014 staramy się wspólnie z dzisiejszymi Naszymi Radcami nawiązać do tej tradycji Chrztu Królestwa Polskiego.
Nasze wspólne poczynania w latach 2014-2019, w okresie, gdy Polska znajdująca się od roku 1918 pod okupacją przedstawicieli żydo-masonerii, od 1989 roku, jako III RP - jakby dostała wiatru w plecy, nie spotykały się z powszechną akceptacją, czy zrozumieniem.

Polska prosperity lat 2014-2019 lekceważyła Boga i zmierzała ku budowie europejskiej Wieży Babel, z Polską – III RP, jako modernistyczną Sodomą i Gomorą.

Bóg, a szczególnie Matka Boża byli przez establishment III RP lekceważeni, poniewierani, poniżani.
Jezus – Król Polski i Matka Boża – Królowa Polski byli przez establishment III RP zdetronizowani!

Czy Jezus – Syn Boży mógł na to dalej pozwolić?

Nastąpił dopust Boży – kara Boża, o czym uprzedzaliśmy podczas Sejmu Walnego w Gniewie dnia 15 grudnia A.D.2018, wybierając świadomie to miasto królewskie na Sejm Walny Relacyjny, jako symbol gniewu Bożego, dopustu Bożego, który na pewno nadejdzie, o ile rządzący i Polacy nie nawrócą się.

Przypomnijmy w tym miejscu Nasze wcześniejsze Pisma – napomnienia, propozycje, memoranda, etc., w załączeniu.
Żadne z nich nie spotkało się z odzewem!

No i stało się! Przyszła kara Boża – dopust Boży!
Nie można bezkarnie obrażać Boga i Jego Matkę!

Obawiamy się, że tak rządzący, w tym biskupi polscy, jak rządzeni, czyli większość Polaków, nie rozumieją Znaku Bożego tj. zarazy, jaka spadła na Polskę!

Jeśli, tak rządzący, jak rządzeni nie nawrócą się, kara Boża nie ustanie!

Apelujemy do rządzących (okupantów), by ustąpili na rzecz Królestwa Polskiego!

Apelujemy do Polaków, by zrozumieli, że gdy rządzący III RP się nie nawrócą, razem z III RP upadną również Polacy – Obywatele III RP.

Apelujemy też, do samych Polaków:, gdy nie narodzicie się na nowo z wody i Ducha - zginiecie!

Być może powinniśmy wszyscy Polacy (szczególnie ci, urodzeni po reformach II Soboru Watykańskiego) ochrzcić się na nowo (w rycie przedsoborowym) w konkretnym dniu, upadając na kolana i prosząc Boga o chrzest z wody i Ducha! Powinni tego dokonać biskupi lub księża wyświęceni przed reformami II Soboru Watykańskiego.

Liczymy, że środowiska katolickie podejmą Naszą inicjatywę i wyznaczą dzień powszechnego chrztu Polaków – katolików, z wody i Ducha.
Jeśli nie wyznaczą, to My wyznaczamy ten dzień na 18 kwietnia A.D.2021

Victoria in Jesu Christo!
Pax Vobiscum!
Dano 14 kwietnia A.D.2020 w Myszkowie, na Ziemi Korony Polskiej, w Piątym Roku Naszego Panowania.

Leh XI Wojciech Edward I Rex Poloniae-Lehiae

WPIS Nr 23/04/2020
DO METRYKI KORONNEJ
z 14 kwietnia A.D.2020

www.metrykakoronna.org.pl

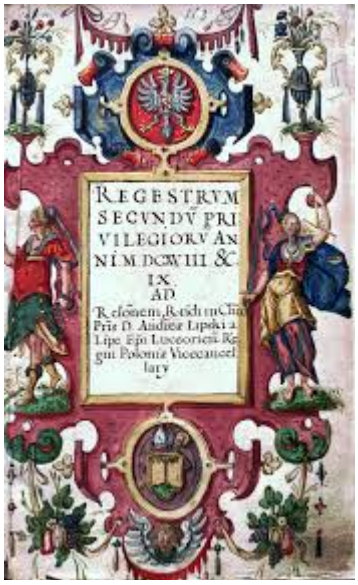

www.sejmwalny.org.pl

www.królpolski.org.pl

A.D.1920 – A.D.2020
100-lecie zaślubin gen. Józefa Hallera z Bałtykiem

A.D.1320 – A.D.2020

700-lecie koronacji Władysława Łokietka

700-lecie odzyskania królewskiej państwowości

20 stycznia A.D.1320 – Koronacja Władysława Łokietka na Króla Polski
po 182 latach tzw. rozbicia dzielnicowego.

A.D.996 – A.D.2020
1054-lecie Chrztu św. Mieszka I Królestwa Polskiego

MMXX